

соха котенцата въ стаята, гдето тѣ щѣха да ношуватъ, и после отидоха при другитѣ. Вечеряха, пакъ се прибраха и зачакаха да стане дванадесетъ часа. Нѣколко минути преди да удари часовникътъ, Слави излѣзе и зашета около елхата. Когато вънъ главатарътъ изгърмѣ и обяви Нова година, вѣтре екнаха пѣсни и честитки, всички обиколиха елхата и се заловиха на хоро. Тогазъ Слави излѣзе напредъ и като посочи върха на свѣтналото дърво — извика:

— Другари-туристи, вижте нашитѣ най-млади туристи-

гости тая нощъ, новогодишниятъ късметъ на хижата!

Горе на два клона новокръстенитѣ Начо и Мачо, сжщински дяволчета-играчки, бѣха захапали две закачени суджучета и се блещѣха надолу.

— Bravo! Bravo! — викаха всички, засмѣни. — Наистина, живѣ късметъ! Че сж хубави-и! — развикаха се отъ вси страни и ги грабнаха.

Тая нощъ малкитѣ котенца не можаха да заспятъ: толкова се бѣха надули коремитѣ имъ отъ угощението на другарската трапеза въ Хижата.

Константиноу Константинову

Снѣгъ, снѣгъ, снѣгъ, —
ситенъ, лекъ,
като памукъ
пухкавъ,
бѣлъ

и мекъ —
пада, пада
отъ небето:
по горичкитѣ,
по полето,

по ливадитѣ
и по нивитѣ,
на селцата
по покривитѣ
кривитѣ.